

عنوان مقاله:

تأثیر امر به معروف و نهی از منکر در درگیریهای حنابله و شیعیان در بغداد - ۳۳۴ (۱۴۴۷ ه.ق)

محل انتشار:

سیزدهمین کنفرانس بین المللی علوم انسانی، اجتماعی و سبک زندگی (سال: ۱۴۰۲)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۹

نویسنده:

رقیه کشاورز - دانشجوی دکتری تاریخ اسلام - دانشگاه الزهراء (س)

خلاصه مقاله:

قرن چهارم و پنجم هجری، دوره فرمانروایی آل بویه بر برخی از شهرها و به خصوص شهربغداد، پایتخت جهان اسلام بود. در این دوره بغداد به عنوان مرکز خلافت اسلامی، به کانونی از تحولات سیاسی، مذهبی، نظامی و اجتماعی تبدیل شد. در این زمان دستگاه خلافت عباسی در بحران اقتدار گروه های مذهبی مخالفان اهل سنت گرفتار آمد و پیروان مذاهب اهل تسنن به خصوص حنابله و شیعیان به رویارویی گسترده پرداختند. در این دوره حنابله و شیعیان در نتیجه اصرار بر امر به معروف و نهی از منکر باعث درگیری های زیادی شدند که پژوهش کنونی در پی کشف موارد امر به معروف و نهی از منکر و چگونگی فراز و فرود این درگیری هاست. در این راستا، از آنجا که موضوع این پژوهش طی سالهای ۳۳۴-۴۴۷ ه.ق که دوره فرمانروایی آل بویه بر بغداد است، بنابراین به سه دوره تقسیم می شود: دوره اول ۳۴۷-۳۳۴ ه.ق (دوره تعصب شیعی) ، دوره دوم ۳۷۹-۳۶۷ ه.ق (دوره سکون و آرامش یا رواداری مذهبی) و دوره سوم ۴۴۷-۳۷۹ ه.ق (دوره تعصب سنی) می باشد. نتیجه این پژوهش نشانگر آن است در این دوره هم خلافت عباسی و هم آل بویه و حنابله و شیعیان در نتیجه اصرار بر امر به معروف و نهی از منکر در زمینه های جایگاه صحابه، مراسم مذهبی ، شعائر شیعی، جهاد، نماز و منقبت خوانی درگیری های زیادی را به وجود آوردند. اما فراز و فرود این درگیری ها در سه دوره متفاوت بوده است. چنانکه در دوره اول به دلیل قدرت حاکمان آل بویه بیشتر درگیری ها از سمت شیعیان، در دوره دوم به دلیل تسامح مذهبی حاکمان از جمله عضدالدوله دوره ای از سکون و آرامش برقرار بوده است و در دوره سوم به دلیل ضعف آل بویه و قدرت گیری خلافت عباسی، درگیری ها رنگ تعصب سنی به خود می گیرد. این مقاله با رویکرد توصیفی - تحلیلی تدوین شده است و روش جمع آوری اطلاعات به صورت کتابخانه ای است.

کلمات کلیدی:

امر به معروف و نهی از منکر، شیعیان، حنابله، منازعه و درگیری، آل بویه، خلفای عباسی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1878939>

